

CECHY MUZYKI RENESANSOWEJ (1500 - 1600)

W renesansie nadal powstawała wielogłosowa muzyka kościelna do tekstów łacińskich. Komponowano bardzo skomplikowane, mistrzowskie utwory polifoniczne przeznaczone na wielogłosowe chóry a cappella. Jednocześnie powstawało coraz więcej utworów świeckich przeznaczonych do śpiewania, słuchania, tańca i rozrywki. Kompozytorzy renesansowi chętnie tworzyli utwory ilustracyjne naśladowujące echo, śpiew ptaków czy odgłosy bitwy. W utworach tych zaczęły się teksty w językach narodowych. Melodie były łatwiejsze, prostsze, często o rodowodzie ludowym, zaś rytm często taneczny.

Najpopularniejszym gatunkiem renesansowej muzyki świeckiej stał się madrygał. Był to krótki utwór wielogłosowy z poetyckim tekstem, wykonywany przez niewielkie chóry.

W epoce odrodzenia komponowano też instrumentalną muzykę taneczną, przeznaczoną przede wszystkim na dworskie bale.

Popularnym instrumentem renesansu była lutnia. Jest to instrument strunowy, szarpany z gruszkowatym pudłem rezonansowym i kilkunastoma strunami. Podobnie gra się na niej jak na gitarze, zaś charakterystyczne jest w niej to, że ma załamana szyjkę instrumentu. Obok lutni komponowano również na organy.

Renesans wprowadza do muzyki nowy element – harmonikę. Ważną tu rolę odgrywa myślenie akordowe.